

der er foreslaaet for Toldafgifterne, virkelig er rimelige eller nødvendige, og tager altsaa her det samme Forbehold som for Skotøjets Vedkommende.

Men naar jeg ser paa denne Industri, Fabrikationen af Klædningsstykker, synes jeg i øvrigt, der melder sig en overmaade alvorlig Vanskelighed; thi det, man vil komme til at beskytte ved dette Forslag, er vel noget dansk Arbejde, men desværre en udenlandsk Produktion af Klædevarer. De Klædninger, der i stor Udstrækning forfærdiges her i Landet til Salg som færdigsyede Klædninger, er for en meget væsentlig Del fabrikerede af udenlandsk Klæde. Som jeg sagde, spiller Arbejdslønnen en ringe Rolle. Det er altsaa kun et mindre Gode, man beskytter ved dette Forslag, end det Onde, som man ogsaa vil beskytte. Man regner, at Klæde til en saadan Godtkøbsklædning sammen med Tillæg koster en Snes Kroner, Arbejdslønnen er efter laveste Sats 7 Kr., og Tilskærerlønnen kan man maaske anslaa til 3 Kr. Det er altsaa en betydeligt mindre økonomisk Interesse af dansk Oprindelse, man vil beskytte, betydeligt mindre end den udenlandske Interesse, som samtidig vil nyde Beskyttelse. Jeg synes derfor, at hvis man overhovedet vil ind paa en alvorlig Drøftelse af dette Forslag, maa man have klaret, i hvilken Grad det er udenlandsk Klæde, der anvendes i denne Konfektionsindustri, og at man, for saa vidt en væsentlig Del er udenlandsk Klæde, bør indskrænke sin Beskyttelse til de Dele af Erhvervet, som anvender danske Raastoffer.

Om begge disse to Lovforslag gælder det, at mit Parti kun kan tænke sig at yde Tilslutning, naar Publikum sikres mod Udnyttelse. Jeg anerkender, at det konservative Parti, som har stillet Forslagene, har foreslaaet en Bestemmelse, der skal sikre mod Prisforhøjelse, men der maa da ogsaa være sikret Publikum Fordelen af Prisfald. Hvis Betingelserne for Prisfald er til Stede — Fald i Prisen paa Læder, paa Klæde, paa Kapital, paa Arbejde —, maa Fordelen herved alt sammen sikres det Publikum, der skal tage Byrden ved den Beskyttelse af Faget, her er Tale om. Det kan ikke være Meningen, at tilfældige Fabrikanter skulde stikke den Fortjeneste i Lommen, som gennem nogle Aar eventuelt kunde opnaas paa dette Omraade. Det er klart, at en Sikring af Publikums Interesser, baade naar der er Tale om at modvirke Prisforhøjelse og om at sikre det Fordelen ved Prisnedsættelse, kun kan ske, naar Ministeriet har Adgang til at øve Kontrol med de Virksomheder, som faar denne i høj

Grad udstrakte Beskyttelse. Naturligvis mener jeg ligeledes, at man om ikke af andre saa af Velanstændighedshensyn maa sikre sig mod en urimelig Udbytteuddeling i saadanne Aar som dem, her er Tale om.

Jeg tænker mig, at de Mangler, jeg her har tilladt mig at paapege, forholdsvist let lader sig rette, thi det drejer sig jo om Detailler, og at man, hvis man i øvrigt har alvorlig Interesse for at se noget Resultat af en Forhandling om Lovforslagene, selvfølgelig ogsaa fra konservativ Side vil indlade sig i Forhandling om de Tilføjelser, som efter min Mening vil være rimelige. Jeg kan altsaa alt i alt tilsige en velvillig Forhandling om disse Lovforslag, men maa tilføje, at disse Foranstaltninger rækker jo ikke vidt. Vi anser det egentlig for urimeligt at trække to smaa Fag ud af Bunken til særlig Beskyttelse, naar der dog foreligger et stort samlet Forslag til en Lovgivning, som vil sikre alle Sider af dansk Erhvervsliv Beskyttelse og Ophjælpning.

Hvad kan der nu opnaas ved Gennemførelse af disse to Kriselovforslag? Ja, Skotøjsindustrien har i alt 4 600 organiserede Arbejdere. Deraf er 1 400, altsaa 32 pCt., i Øjeblikket helt arbejdsløse; og hvis man regner, at 2 600 arbejder med nedsat, maaske endda med kun halv Arbejdstid, er der altsaa kun tilbage 600 nogenlunde fuldt beskæftigede. At Fagets Arbejdere lider under denne uhyggelige Tilstand, er en Selvfølge. Hvad der gælder Skotøjsindustrien, gælder ogsaa Konfektionsindustrien. Denne er vokset stærkt. I 1913 var der kun 1 800 organiserede Arbejdere, Kvinder og Mænd, beskæftiget i den, og der var den Gang en Arbejdsløshed paa 3,5 pCt. Nu er Tallet 4 372, og Arbejdsløsheden har gennemsnitlig i den senere Tid været 20 pCt., man regner, at i Øjeblikket ca. 1 500, altsaa 30 pCt., af Konfektionsindustriens Arbejdere er uden Beskæftigelse. Der er i alt 2 060 arbejdsløse i Skrædderfaget, men deraf hører altsaa ca. 1 500 til Konfektionsindustrien.

Det er altsaa den Mark, man har at vente sig Resultater paa: at 1 400 Skotøjsarbejdere og en Del af de 1 500 Konfektionsarbejdere og maaske en Del af de 2 600 Skotøjsarbejdere, som i Øjeblikket arbejder paa indskrænket Arbejdstid, kunde faa en mere omfattende Beskæftigelse. Imidlertid er det ogsaa klart, at Gennemførelsen af disse Lovforslag ikke kan siges at ville øve nogen overvældende Virkning lige straks. Der ligger heri Landet Ladninger af udenlandsk Fodtøj saavel som af udenlandske Klæder, som netop til den nu paabegyndte Sæson er